

Med eneret for Svingdøren

AF POVL HØST-MADSEN
ILLUSTRATION: JAKOB MARTIN STRID

GAMLEMADSENS TALE

I denne næsten uopdrivelige tegning lader Strid sine flyvende hunde bombe Politikens Hus - og især Ekstra Bladet.

til Jakob Strid ved uddelingen af Dan Turéll Prisen den 19. marts

- Det er en af skæbnens sære tilskikkelser, at det bliver en fra Ekstra Bladet, der skal overrække Dan Turéll Prisen til Jakob Strid, for vores blad har altid haft et lidt ambivalent forhold til netop Strid. Det skyldes måske, at han i sit første hæfte, Tales From The Future, lader nogle autonome hunde bombe Ekstra Bladet. Vor anmelder gav fire stjerner og roste Strid for hans elegante streg og raffinerede måde at udnytte de grafiske virkemidler på. Men af principielle grunde var han imod, at man bombede Ekstra Bladet.

Det er vi sådan set stadig.

I Strids næste hæfte 'Vi hader alting' har han da også fået et langt mere nuanceret syn på Ekstra Bladet. Der er en lille racist, som står og kigger på nogle autonome, der demonstrerer mod Ekstra Bladet, og så siger han: 'Ha, står de der og demonstrerer mod Ekstra Bladet. Sådan er det, når man ikke kan tåle lidt debat. Se, her, I røde aber!! Jeg har købt et, og det gør jeg også i morgen, og i overmorgen!' Men så ser han sporten og omtalen af Fremad Amager, og så slutter man med TV-avisen: 'Det kom i dag til dramatik ved demonstrationen mod Ekstra Bladet, da en af demonstranterne pludselig stormede bygningen og tog alle ansatte ved sportsredaktionen som gidsler. Han forsøgte senere at tvinge den ansvarlige redaktør til at spise et større oplag af Ekstra Bladet.'

Denne gang gav vor anmelder fem stjerner, og jeg skrev på side 2, at Jakob Strid var et af de største talenter, man havde set i lang tid. Ved samme lejlighed tænkte jeg: 'Den mand skal sgu tegne i Ekstra Bladet!'

KNOKKELFEDT

Et års tid senere mødte jeg Jakob ved en reception for julehæftet Nr.1 og sendte nogle små folere ud. Kunne han ikke tænke sig at tegne på en større avis? Og måske tjene noget mere?

Til min overraskelse virkede denne autonome hund ikke helt afvisende over for projektet, og derefter begyndte jeg at påvirke de folk på Ekstra Bladet, som kunne tænkes at have brug for en ny tegneserie, men det gik ikke ret godt. Jeg tror, at mange af jer her kender situationen. Folk bliver sådan lidt fjerne i blikket og siger: 'Jamen, det var da en god ide. Det skal jeg nok se på'. Og så sker der ikke mere.

Derfor var det noget af

et nederlag for mig sidste år, da jeg så Strid brage igennem som en stor succes på Politiken. Især hader jeg det, når unge mennesker - det er især unge mennesker, der læser Strid - siger til mig: 'Har du set, at Strid tegner i Politiken? Det er knokkelfedt, mand!'

Jo, tak, siger jeg bare.

Men selvom der er det der med bomberne, og selvom jeg har lidt en slags nederlag, så er glad og stolt over i dag at skulle give Dan Turéll Prisen til Jakob Strid. Det er jeg af fire grunde. 1) Han er en stor tegner, 2) Han er en stor humorist. 3) Han er - sine unge år til trods - noget af en kulturpersonlighed, og 4) Han er et retlinet og sødt menneske.

LÆSER IKKE EKSTRA BLADET

For god ordens skyld vil jeg starte med nummer 1.

For nogle dage siden var jeg inde i Politikens Boghandel, og der stod jeg og pralede lidt med, at jeg skulle give denne pris til Strid, og så sagde en af de unge ekspedienter: 'Når han bare får lært at tegne, så kan det blive helt godt'.

Det, synes jeg, var en meget dum og meget uheldig bemærkning.

Når Ekstra Bladets anmelder har givet Strid fem stjerner, og jeg har skrevet, at han er et stort talent, så er den sag lissom uddebatteret.

Men problemet med sådan en politisk korrekt boghandler er, at han ikke læser Ekstra Bladet. Da der kan være andre med samme problem, vil jeg lige sige: Der er nogle, som tolker Strids meget enkle streg som bevis på, at han ikke kan tegne. Men enkelheden er hos ham et kunstnerisk virkemiddel, og jeg synes, det er fuldstændig fantastisk, at han med meget enkle midler, en ændring af øjnene, en forandring af figurens kropssprog, kan gennemspille hele følelsesregistret: sorg, måben, grin og raseri! Især raseri er han god til.

LARS HEDEGAARD

Desuden er han en fremragende kolorist, hvilket man se i hans flotte børnebog 'Mustafas Kiosk'. Jeg håber, at der blandt de tilstedeværende er en journalist fra Politiken, der kan skrive det her, så den boghandler kan blive sat på plads! (Det var der vist ikke. Politiken bragte i hvert fald ikke en linje om dette arrangement, hvor deres tegner fik prisen, som er opkaldt efter en mand, der stadig er kult

hos en stor del af Politikens læsere. Dansklærerforeningen er med til at finansiere prisen. Madsens anmærkning)

Så er der det med humoren. Det kan altid diskuteres, men jeg har et trumfkort, og det er min elskede hustru, som er endnu mere jysk og morgensur, end jeg er. Alligevel ser jeg hende morgen efter morgen sidde og klukke af grin, når hun deres tegner fik prisen, som er opkaldt efter en mand, der stadig er kult

enestående! Jeg tror ikke, at nogen vittighedstegner kunne få en større ros!

Så er der det med kulturpersonligheden, og det kan jeg gøre meget kort og bare sige: En mand, der med en sådan ligefremhed og elegance kan bevæge sig i Carsten Jensens mave, må have kultur! Ellers hænger det ikke sammen.

Til slut er der det med den retlinede og søde personlighed. For ikke så længe siden rettede Lars Hedegaard i Berlingske Tidende

nogle meget voldsomme angreb på Jakob, som nærmest blev beskyldt for at stræbe Carsten Jensen efter livet. Noget af det mest ondskabfulde og talentløse, jeg længe har set i dansk presse. En uge senere svarede Strid så i Politiken: 'Jeg ville gerne møde Lars Hedegaard, og jeg ville møde ham med kærlighed.' Og jeg tror sgu, at han mente det.

Det retlinede kan jeg beskrive på en anden måde. Selvom Jakob Strid har

haft succes i den borgerlige presse, så tror jeg, at han stadig er den, han altid har været.

STIV PIK

Jeg tror, at hans hjerte stadig er hos de autonome, at han stadig synes, at Rote Armee Fraktion var helt fede, og jeg tror, at han stadig er imod bilos i byerne, selvom han fiser rundt i et miljøsvin af en gammel Jaguar.

Men når jeg hører ham bliver interviewet om disse

ting, kommer jeg altid til at tænke på Martin Feldman. De husker sikkert denne lille meget grimme engelske komiker med de fremstående øjne. Han blev ved en lejlighed præsenteret som hovedperson i en ny tv-serie. Speakeren står og fortæller, hvor fantastisk han er og slutter med at sige: 'And he is all man'. Og så popper den lille grimme Feldman op og siger: 'But I'm not fanatic about it!' (Derefter citerede Madsens Turélls digt 'Hvis jeg var

Gøg og Gokke', som efter hans mening passede præcist på Jakob Strid, og omformede et berømt W.C. Fields-citat, så det kom til at lyde 'En mand, der kan gøre de gamle koldkrigere på Berlingske Tidende så pisset, kan ikke være noget helt skidt fyr'. Derefter overrakte han prisen og sluttede med dette spørgsmål):

- Nu har du så fået Dan Turéll Prisen. Gav det dig stiv pik?